

[Finansministeren.]

yderen har betalt Beløbet, ogsaa det Beløb, der ligger over de 60 pCt., har han næste Aar, eller rettere sagt i de kommende to Aar, Adgang til at faa Beløbet fradraget i sin skattepligtige Indkomst; det er ikke saadan, at hvis nu Beløbet skulde være usædvanlig stort i det ene Aar, skal Skattefradraget ske i det nærmest følgende Aar; den Skat, der udskrives, fordeles betalingsmæssigt paa to Aar — i hvert Fald for Statsskattens Vedkommende, for Kommuneskatten maaske med $\frac{3}{4}$ paa det ene Aar. Men det vil i Almindelighed være saadan, at der er Dækning i de følgende Skatteaar for Beløbet. Saadan er nu engang Systemet, og vil man Systemet, maa man tage denne Konsekvens af det, og som jeg har sagt til det ærede Medlem under Udvalgsforhandlingerne: skulde der virkelig komme Betalingsvanskeligheder for en Skatteyder, der har saadanne store Indtægter, vil Skattevæsenet tage alle rimelige Hensyn i saa Henseende.

Der er endvidere fra Det konservative Folkeparti i Underændringsforslag Nr. 40 foreslaaet en Ændring af de nugældende Bestemmelser om ekstraordinær Nedsættelse af Formuen i de Tilfælde, hvor Indkomsten ikke dækker 3 pCt. af den skattepligtige Formue; Underændringsforslaget gaar ud paa at rykke denne Grænse opefter til 4 pCt. Nu vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at selve den Omstændighed, at man er gaaet til at opretholde Skattefradragets ret i sit fulde Omfang, set i Relation til det oprindelige Forslag betyder, at der med de stigende Skatter i større Omfang end hidtil vil blive Mulighed for en Regulering af Formuen, idet Formuer i større Udstrækning, end Tilfældet var i det oprindelige Forslag, vil faa Gavn af denne Bestemmelse. At gaa saa vidt, at man tilsikrede en Skatteyder, hvis eneste Indkomst er Formueindkomst, en Rente af 4 pCt. som Nettoudbytte af Formuen, mener jeg ikke man kan.

Der er endvidere i Underændringsforslag Nr. 40 b af Bondepartiet stillet forskellige Forslag. Om disse Forslag kan jeg sige, at ikke noget af dem er egnet til Gennemførelse i den Skikkelse i hvert Fald, hvori de er fremsat. Det første Forslag gaar ud paa, at hvor den samlede Renteindtægt af den skattepligtige Formue efter Fradrag af Formueskatten ligger under 4 pCt., skal Formueskatten nedsættes paa en bestemt Maade, medens der, hvor Nettoindtægten af Formuen er over 6 pCt., skal foretages en Forhøjelse.

Ærede Medlemmer vil maaske erindre,

at der i 1927 af den daværende Finansminister blev gennemført nogle Bestemmelser om Nedsættelse af Formueskatten under Hensyn til det Udbytte, som Formuen afkastede, og at det medførte en overordentlig Mængde tekniske Vanskeligheder og i øvrigt ogsaa i selve Loven krævede en Række Bestemmelser om, hvordan man skulde udregne Udbyttet af en Formue. I det ene Stykke her tales der om Renten af Formuen, i det andet Stykke tales der om Nettoudbyttet af Formuen. Jeg gaar ud fra, at det er det sidste, man sigter til; men saa kommer man jo ind paa Formueudbyttet af meget andet end af Obligationer og Værdipapirer, saa kommer man, som man ogsaa gjorde dengang, ind paa Spørgsmaalet om Afkastning af faste Ejendomme og Bedrifter, saa maatte man ind paa Spørgsmaalet om, hvilke Driftslederfradrag der skulde gives o. s. v. Jeg tror roligt jeg kan sige, at man med de Erfaringer, der dengang blev gjort paa dette Omraade, fra alle Sider er klar over, at en Teknik som den, der her skulde til, vil være saa vanskelig, at det er umuligt at komme praktisk igennem paa denne Maade; derfor slap man jo ogsaa hele dette System i 1933 og gik over til det nugældende System, som er praktisk haandterligt.

Endvidere er der af Bondepartiet stillet Forslag om, at der af Indtægter, der stammer fra Pension eller Tantiømer, som overstiger 3 000 Kr. om Aaret, skal betales Formueskat som af en kapitaliseret Formue, saaledes at man multiplicerer den paagældende Indtægt med 25. Hvorfor man netop skal ind paa denne Formuebeskatning, staar mig ikke ganske klart, men at det i hvert Fald er ganske urigtigt at multiplicere med 25, naar der er Tale, ikke om en stedsevarende Formue, men om en Livrente, det er givet. Hvis man endelig skulde kapitalisere, maatte man hvert Aar kapitalisere Værdien af den Pension, som man har, det vil sige, at det blev en stadig Aar for Aar skiftende, Aar for Aar faldende Formue, der blev Tale om, saa Regelen kan ikke praktiseres under den foreslaaede Form. Men for Skattemyndighederne vilde den overhovedet være umulig at praktisere, hvis det skulde gøres paa den rigtige Maade, idet man ikke for alle de Pensioner, der her er Tale om, kunde komme ind paa dette. Jeg ved ikke, om man saa ikke ogsaa maatte ind paa at kapitalisere Aldersrente og andre Ydelser, som præsteres med Tilskud fra anden Side end de paagældende selv; det gælder jo i øvrigt for Pensionisterne, at de selv har betalt en væsentlig Del af den